

20. yüzyılda Bilim ve Teknoloji

1900 Mendel salasının doğruluğu deneylerle kanıtlandı. 1822'de Avusturya'da doğan Gregor Mendel 1856 yılında kalıtma ilgili çalışmalarına başlamıştı.

Başyelerleaptı deneyle sonunda kalıtma yasalarını ortaya atan Mendel, kalıtma bilimin (genetikin) doğmasına olanak sağladı.

1901 Emekli bir Alman subayı olan Ferdinand Zeppelin'in tasarıladığı havai gemisi "Zeppelin"lerden ikisi 2 Temmuz'da Almanyada Friedrihshafen yakınında bir goldeki yüzer hangardan havalandı. Sivil havacılıkta ve yolcu taşımacılığında büyük başarılar elde edecek olan bu

araçlar, uçaklarla rekabete dayanamayarak gelecekte göklerden silinecekti.

1902 ABD'li genetik bilgini Walter Sutton, Columbia'da öğrenciliği sırasında kromozomların kalıtma bilgisi üzerinde yaptığı çalışmalarla kromozomun temelini atmıştır.

1903 Motorlu ilk uçuş yapıldı. Orville Wright'in pilotluğu yaptığı Flyer adındaki ilk uçak 17 Aralık 1903'te havalandı ve yeden üç metre yükseldi, 12 saniye

havada kalan uçak sonra sert bir biçimde yere indi. Wilbur ve Orville Wright kardeşler aynı gün iki uçuş daha yaptılar. En uzun uçuş 59 saniye sürdü 260 m'lik bir uzaklığa aştı.

1904 İvan Petroviç Pavlov, Nobel Fizyoloji ve Tıp Odülü'nü kazandı.

Hayvanlar üzerinde yaptığı deneylerle şartlı refleks kavramı geliştirdi. Pavlov, bu ödüllü sindirim salgıları üzerindeki araştırmalarını nedeniyle kazanmıştır.

1905 IQ testi ilk kez uygulandı. Alman psikolog Wilhelm Stern'in ortaya koymduğu IQ (Intelligence Quotient) kavramı Lewis Terman tarafından Stanford-Binet testinde kullanılmak üzere uyarlandı. Zeka yaşamın kronolojik yaş bölümünün 100'le çarpılmıştır sonuç elde edilir. Ortalama IQ sayısı 100 olarak kabul edilmiştir. 130'un üzerindeki değerler üstün zekâ, 70'un altindakilerse geri zekâ olarak nitelendirilir.

1900 İlk radyonun yapıldığı. Elektromanyetik dalgaların 1864 yılında James Clark Maxwell ontaya koymuştu. Guglielmo Marconi'ye dalgaları ilk 9 m, sonra da 255 m ve 3 km'lik uzaklıklara iletmeye başardı. 1901'de de Atlas Okyanusu'nun ötesine ilk mesajını ulaştırdı.

1900 Günümüzde Planck Sabiti olarak adlandırılan eylem kuantumunu, Alman fizikçi Max Planck buldu. İşme olusundan enerjinin sürekli birincide değil, enerji paketleri birincimde kesikli olarak ortaya çıktı. Varsayımlı yapan Planck, herbir beliri bir enerji miktarını içeren paketlere kuantum adını verdi ve bir kuantumun enerjisinin 1925'inin frekansıyla orantılı olduğunu öne sürdü. Bu teori fizike bir devrim niteliği taşıyordu ve 20. yüzyıla damgasını vuran kuantum mekanığının başlangıcı oldu.

1901 Karl Landsteiner, alyuvarlarında hücre zarının dış katmanına yapışan antijen adlı bir maddenin türine bağlı olarak insanın en az üç temel kan grubu olduğunu gösterdi; bu grupları A, B ve O olarak adlandırdı. Bir yıl sonra da A ve B antijenlerinin ikisini birden taşıyan AB grubu bulundu.

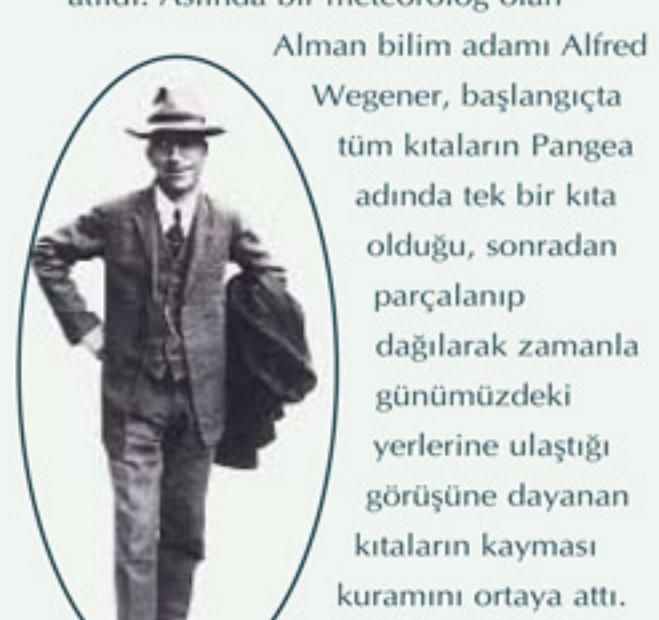
1909 Leo Hendrik Baekeland bakalitli buldu. Baekeland 1905'te doğal bir reçine olan gomalakin yerini tutabilecek bir maddesi sentez yoluyla üretilmek için arastırmaları başlattı. Arastırmaları formadehit ile fenolun yüksek sıcaklık ve basınç altında yoğunlaşma ürününü istidilgində yumatımayan plastik maddelerin ilk örneği olarak çığır açan bakalit bulmasıyla sonuçlandı.

1911 Norveçli kâşif Roald Amundsen, 14 Aralık 1911 günü kendisine eşlik eden 4 kişi ve 54 köpekle güney kutubuna ulaştı.

1911 Süperiletkenler keşfedildi. Hollandalı fizikçi Heike Kamerlingh Onnes, belirli şartlarda cıvınlı süperiletken olduğunu buldu. Sonradan iki düzinden fazla elementin ve binlerce metal alaşımının da süperiletken olabileceği bulundu.

1912 Kitaların kayması kuram ortaya atıldı. Aslında bir meteorolog olan Alman bilim adamı Alfred Wegener, başlangıçta tüm kitaların Pangaea adında tek bir kitle olduğu, sonrasında parçalanıp dağılarak zamanla günümüzdeki yerlerine ulaşlığı görüşüne dayanan kitaların kayması kuramını ortaya koydu.

1915 İlk kitalarası telefon konuşması yapıldı.

1911 Ernest Rutherford, atom modelini geliştirdi. Alfa parçacıklarının ince metal levhalarдан geçişini inceleyen Rutherford, alfa parçacığı artı yükü olduğundan levhadan geçişini sırasında metal atomlarındaki artı yüklerin etkisiyle sapmayı uyaracağına ama parçacığın kütlesi çok büyük olduğu düşünüyordu. Yapılan deneylerde alfa parçacıklarının gerçekleştirmesi genel olarak küçük sapsalar gösterdiği faktı bütük olarak gösterdi. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığın yönündeki değişimlerin geri döndüğü gözledi. Bu durum o günlerde gerçeli olan atom modeline uyuyordu. Böylelesine büyük kütleyi alfa parçacığının denli saptırılabilmesi bu atomdaki artı yüklerin çok küçük bir hacimde yoğunlaşmış olması gerekiyordu. Rutherford, bükülmüş bir parçacıkla sapan parçaların da bulunduğunu, hatta bazıları parçacığ